

at den ærede Ordførers Udtalelser maa være af den Virkning, at vi ved Finantslovens fortsatte Behandling maa komme til en saadan Afgjørelse af dette Spørgsmaal, at der bliver de fornødne Midler paa Kultusministeriets Budget til at støtte disse i dette Forhold høist uheldig stillede Beboere i Hjørdemaal Sogn. Kunde vi naae dette, er det, skal jeg indrømme, ikke af megen stor Betydning, om man vedtager eller forkaster Mindretallets Indstilling. Med Hensyn til det næstsidste af den ærede Ordfører omtalte Spørgsmaal om Erstatning til forhenværende Forpagter af Fisseriet i Sørs Søer, Lappe, skal jeg, idet jeg erkjender, at den ærede Ordførers Udtalelse var fuldkommen udtømmende og tilfredsstillende for alle Udvalgets forskellige Nuancer, kun tilføje en Opfordring til den høitærede Minister om, til Lillæggsbevillingens 2den eller 3die Behandling at ville komme Udvalget imøde ved at stille et Forslag om Bevilling til Erstatning for denne Mand.

Ministeren for Kirke- og Undervisningsvæsenet (Scavenius): Jeg kan ikke have Nogetsomhelst imod, at de 3 Indstillinger dels af hele Udvalget, dels af et Mindretal blive henvisne til mig. Hvad den første angaar, angaar den et Andragende, som jeg ikke kan Andet end opfatte paa samme Maade som lignende Andragender, som tidligere have været for her i Thinget inden Opløsningen, og som jeg dengang erklaerede mig villig til at modtage med al Beløvelse, og hvis Henvisning til mig havde den Følge, at jeg stillede Forslag om en Bevilling af, om jeg ikke husker feil, 10,000 Kr. for at komme disse Stoler tilhjælp, som havde vanskeligt ved at indrette sig paa den store Realexamen, medens de hidtil kun havde været indrettede paa den lille Realexamen. Dette Forslag blev imidlertid forkastet, og som Følge heraf vil man forstaa, at jeg ikke vil stille noget Forslag paa Lillæggsbevillingen om denne Sag. Hvis nu Thinget vil, at dette specielle Andragende skal fremmes iaar, maa Udvalget selv stille Forslag. Hvis ikke, vil jeg tage dette Andragende sammen med alle de andre Andragender af samme Bestaaffenhed, som dels allerede ere indkomne til Ministeriet og dels kunne ventes, og se at faae Sagen afgjort paa billig Maade paa det følgende Aars Finantslov. Hvis man derimod mener, at dette Andragende ikke kan vente sammen med de andre, er jeg som sagt villig til at modtage en Bevilling; jeg vil ikke selv stille Forslag om den. Derimod skal jeg ikke have Noget imod, hvis Indstillingen under Nr. 2 bliver vedtaget, at undersøge dette Forhold noget nærmere og se at blive enig med det ærede Udvalg om en Bevilling til denne Mand. Hvad Indstillingen under Nr. 4 angaar, da maa jeg ganske henstille til det ærede Thing, om det vil vedtage det eller ikke. Jeg er enig baade med Udvalgets Ordfører og Mindre-

tallets Ordfører om, at i og for sig har det ikke meget at betyde, om Indstillingen bliver vedtagen eller ikke. Det, det kommer an paa, er egentlig, om jeg til at ordne dette og andre lignende Forhold omkring i Landet kan opnaa de 2,000 Kr.s Forpølse paa Bevillingen af Stiftsmidlerne eller ikke. Bliver det Enden paa Sagen, at Rigsdagen giver mig en Bevilling paa 27,000 Kr. til at bruge af Stiftsmidlerne, vil jeg være istand til at komme Hjørdemaal Sogn til Hjælp, som man ønsker det; hvis det derimod ikke sker, kan jeg ikke love at skaffe mere end de 100 Kr., som jeg allerede har ment at kunne skaffe efter den nuværende Bevilling.

Bach: Jeg er det ærede Udvalg taknemlig, fordi det har taget Hensyn til det Andragende fra Hjørdemaal, som jeg har indbragt for nogen Tid siden. Jeg har tidligere ved Finantslovens 2den Behandling udtalt mig temmelig udførlig om Hjørdemaals Menighed og om det uheldige Forhold, det er for Menigheden, at den ingen Præst har haft i 3 Aar, fordi den er bleven lagt sammen med Hundstrup og Skribd Sogne, som have 3 Kirker, saa at Præsten der kun saa sjældent kan komme til Hjørdemaal. At hele Udvalget har filllet sig saa velvilligt overfor Sagen, er jeg taknemlig for, men jeg vil dog i Betragtning af Sagens Vigtighed for mig stemme for Indstillingen under Nr. 4 af Mindretallet. Med disse Ord vil jeg anbefale Sagen.

Ordføreren (Th. Nielsen): Jeg skal dog bemærke til Indstillingen under Nr. 1, at jeg tror, den har en noget anden Karakter end de tidligere Andragender fra Realskoler. Der var nemlig et Andragende fra Hølstebro Realskole; det var det eneste, vi havde, men det kan jo være, at den høitærede Minister har faaet nogle, vi ikke kjende, der havde samme Karakter. Det kjender jeg imidlertid ikke. Men det fra Hølstebro gik ud paa en aarlig Forhøielse, og da sagde man: Lad det vente, til hele Realskolespørgsmaalet bliver taget under Overveielse. Det Samme gjælder et andet fra Høbro, det var ogsaa om en aarlig Understøttelse, nemlig paa 1,000 Kr. Dette Andragende maatte gaa den sædvanlige Vej. Altsaa, jeg kan ikke Andet end fastholde, at i hvert Fald de Andragender, der have foreligget for Folkethinget her, have haft en anden Karakter, idet saavel det fra Hølstebro som det fra Høbro dreiede sig om at erholde en aarlig Understøttelse. Det Samme gjælder det fra Middelbart og flere andre, som dog isøvrigt have en anden Karakter. Jeg tror altsaa nok at turde sige, at i hvert Fald har Udvalget ikke haft noget Andragende, der lignede dette. Men da Ministeren ellers ikke satte nogen Modstand mod Indstillingen, bliver Forslaget vel filllet, forsaavidt man her mener, det skal stilles.